

Danmark opretter kommunale jobcentre

Det sker fra nytår som led i Kommunalreformen - men parterne på arbejdsmarkedet er skeptiske

Der udbryder åben konkurrence om at blive bedst til at få ledige i arbejde efter den 1. januar 2007, når den statslige Arbejdsformidlingen, AF, i Danmark bliver en del af de nye jobcentre i kommunerne. Dette er blot en af mange forandringer, der sker i Danmark, når den nye kommunalreform træder i kraft i det nye år. Fra at have 275 kommuner bliver der kun omkring 100, fordi de fleste kommuner fusionerer for at få større enheder. Amterne nedlægges, og der oprettes en række - og færre - regioner, for nu at nævne det mest markante.

Tekst: Anders Jakobsen

91 nye jobcentre

På arbejdsmarkedet i Danmark er ændringen af indsatsen mod ledighed nok den mest markante følge af Kommunalreformen. Konkret oprettes der 91 nye jobcentre i 98 kommuner - nogle kommuner går nemlig sammen om at oprette de nye jobcentre. 14 af de nye jobcentre vil være rent kommunale, mens de 77 resterende centre vil få en ledelse bestående af folk fra den statslige AF og de kommunale folk, som hidtil har arbejdet med at hjælpe bistandsklienter i arbejde og på fleksjob - altså de ledige, der ikke er tilknyttet en A-kasse, som har udgangspunkt i en fagforening.

De nuværende statsansatte i AF bliver efter nytår ansat i de kommunale centre, og de bliver kolleger med de kommunale folk. Det er meningen, at alle jobcentre på sigt skal

være rent kommunale - med tilsyn fra Regionale Brugerråd og Lokale Kommunale Brugerråd. Ovenover vil Beskæftigelsesministeriet og det nationale Brugerråd med bl.a. arbejdsmarkedets parter og beskæftigelsesregionerne have tilsynet.

Kommunale jobcentre

Idéen med jobcentrene er, at de ledige - hvor de end kommer fra - kun skal have én dør at gå ind ad. For de ledige er det ikke afgørende, om det er en statslig eller en kommunal institution.

Jobcentrene skal foretage visitation for at afklare de enkeltes behov og muligheder og kontrollere at de ledige reelt er ledige. De skal formidle job, og have virksomhedskontakt og aktivt give tilbud til de ledige. Samtidig skal de foretage overvågning af arbejdsmarkedet og

nedfælde og vurdere de opnåede resultater.

Jobcentrene vil få en række samarbejdspartnere - ikke mindst andre private aktører, som arbejder med at få folk i arbejde. Med dem skal de lave både lokale og landsdækkende rammeaftaler og kontrakter. Desuden får de til opgave at stå for visse sociale tilbud til børnefamilier, handicappede og psykisk syge.

Pilotforsøg

Jobcentrene skal også stå for udbetaling af ydelser f.eks. i form af kontanthjælp. Og endelig skal de alle samarbejde med virksomhederne både lokalt og på landsdækkende plan - samt med de ca. 30 A-kasser og organisationerne på arbejdsmarkedet. Så de får nok at se til. Der er også en undtagelse - eller rettere 14. Det er de kommuner,

der som led i et pilotforsøg opretter jobcentre uden det statslige AF. Formålet er at se, hvordan de vil kunne klare sig uden det statslige

islet. Og der er ligefrem lagt op til konkurrence mellem de øvrige "blandede" jobcentre og de 14, som sammen med Kommunernes

Landsforening har sat sig for at se, om ikke de kan gøre det bedre end de øvrige jobcentre, hvor AF er med.

Stor skepsis på arbejdsmarkedet

Både fagbevægelsen og arbejdsgiverne er bekymrede for den nye model med lokale kommunale jobcentre i en tid med øget globalisering og mobilitet i bred forstand

Hos parterne på arbejdsmarkedet er der stor skepsis overfor de nye kommunale jobcentre. I A-kassernes Samvirke siger sekretariatschef Torben Damsgaard Jensen, at man ude i A-kasserne er meget spændt på, hvordan det vil gå efter nytår:

- De nye jobcentre skal både finde ud af at samarbejde internt, hvor der vil være både en statslig og en kommunal ledelse i en overgangsfase. I 2010 skal man tage stilling til, hvad der så videre skal ske.

- For hver AF-medarbejder vil der være ca. syv kommunale folk i de nye jobcentre. Ude i de 30 A-kasser er de derfor også spændt på, hvordan det bliver at samarbejde med 91 jobcentre - ved siden af alt det andet. Fagbevægelsen mener, at beskæftigelsesindsatsen bliver atomiseret, og lokaliseret - og det er ikke godt i en tid, hvor man taler om globalisering og stor mobilitet, og hvor folk kører langt for at få arbejde. Ved at kommunalisere det, gør man det mere lokalt, og frygten er, at de mange kommunale folk, der kommer til at dominere de nye jobcentre, vil se for snævert og lokalt på opgaven.

- Der er dog et par gode ting, bl.a. at A-kasserne i kraft af Velfærdsreformen får til opgave at hjælpe de ledige medlemmer af A-kasserne med at lave CV første gang, de bliver ledige, siger Torben Damsgaard Jensen.

Frygter for A-kasserne

I fagforbundet 3F, der organiserer mange ufaglærte og folk med kortere uddannelser, siger formanden

for Den Offentlige Gruppe, Ellen Lykkegård, at de dér er ret skeptiske overfor reformen:

- Det er vi, fordi man nedbryder AF-systemet og kommunaliserer det. Det er en ren politisk beslutning blandt de partier på Christiansborg, der lige nu har magten, og vi frygter, at man vil fortsætte med at svække A-kassernes opgaver ved at flytte dem alle over i det kommunale regi engang i fremtiden.

- I A-kasserne har vi en helt anden tilgang til arbejdspladserne i kraft af tilknytningen til de faglige organisationer og hele tillidsmandssystemet. Det giver en meget tættere fornemmelse af, hvad der sker ude på arbejdspladserne - om man evt. er på vej med fyringsrunder eller opgang og behov for flere ansatte.

- Desuden er det også meget vigtigt, at man ser meget bredere på arbejdsmarkedet - end blot som en kommunal opgave. De gør det ganske givet godt i nærområderne for de svage, men de skal kunne nå meget længere ud. Og al den ekspertise, der gennem mange år er opbygget i AF-systemet, skal man nu til at opbygge i de mange nye centre.

- Nu har vi jo lav ledighed, det er vel en lettelse?

- Både ja og nej, for det er jo nu, at der skal stilles ekstra store krav til de medarbejdere, der har til opgave at få de sidste ud på arbejdsmarkedet, og det kræver dygtighed og erfaring. Ved høj ledighed kan man jo bare "skumme fløden", siger Ellen Lykkegård.

Større autonomi

I Dansk Arbejdsgiverforening er der enighed med mange af fagbevægelsens synspunkter i den sag, siger chefkonsulent Jørgen Bang-Petersen:

- Det vigtigste for os er, at systemet skal være egnet til at kunne betjene virksomhederne med at skaffe arbejdskraft. Med kommunaliseringen bekymrer det os, at der kommer så mange forskellige beslutningstagere - kommunerne - i stedet for én instans, Beskæftigelsesministeriet.

- Decentralisering af beslutningerne kræver en omfattende koordinering, for virksomhederne får i dag større arbejdsmarkeder og opererer på et stadig større område. Vi mener, at man bør organisere sig i større enheder. Samtidig frygter vi øget decentralisering og større autonomi. Vores skrækscenarie er, at man lokalt først og fremmest tænker i socialpolitik og på at hjælpe egne ledige og egne virksomheder i kommunerne.

- Vi lever i en tid med globalisering på mange planer. Det kræver meget stor tænkning, og det omfatter også rekruttering af arbejdskraft fra det nære udland som f.eks. Sverige, Tyskland og Polen.

- Nu vil vi ikke "male Fanden på væggen", men vi arbejdede faktisk i fællesskab med fagbevægelsen på at få skabt et rent statsligt system. Det lykkedes desværre ikke. For os handler det meget om at få service- virksomhedernes behov, og nu må se vi se, hvordan det går, siger Jørgen Bang-Petersen.